

ΤΟΥ κ. ΧΑΡΗ ΣΤΑΜ.

Εθιμναικό κωμικό

ΦΛΩΡΑ ΜΠΡΙΛΛΑΝΤΗ

(ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ)

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου και τέλος)

Είχα ένα μεγάλο βόρος στην καρδιά μου, ένα βόρος άσχημο. Τώρα νοιώθω την καρδιά μου ελαφρότερη. Κι' αυτό το χροστώ σε σένα, στην καλωσύνη σου. Σ' ευχαριστώ... σ' ευχαριστώ!...

Κρατούσε ακόμα τὸ χέρι μου ανάμεσα στα δικά του. "Εσकुψε και τὰ φίλησε πάλι, τρέμοντας ἄλος ἀπὸ συγκίνησι.

"Ήταν ἔτοιμος νὰ φύγη.

"Αναπαύσου, μου ἔπε. Πρέπει νὰ ξεναποχτήσης τις δυνάμεις σου, καλή μου...

"Εφυγε.

Είχα κουραστή πράγματι.

"Εκλείσα τὰ μάτια μου κι' ἀποκοιμήθηκα ἄμεσως.

(Ἄπ' τις σημειώσεις τοῦ Ἀρτέμη)

"Α πό σπασμα: Είμαι ὀλιμόναχος τώρα. "Ολοι φύγανε Ὁ Λεάνδρος ἀναπαύεται στήν ἀγκαλιά τῆς γῆς. Ἡ Φλώρα σηκώθηκε καί γύρισε σὸ σπίτι της. "Όπως μου ἔπε ὁ πατέρας της, ὁ Λεάνδρος τῆς ἔγραψε, λίγο πρὶν ἀυτοκτονήσει, μιὰ ἐκτενέστατη ἐπιστολή. Ἡ Φλώρα τὴν ἔλαβε καί τὴ διάβασε πιγμένη σὸ κλάμα. Τί τῆς ἔγραψε τάχα; Αὐτὸ ἦε τὸ μῆθος αὐριο. Τὸ σπόμευμα πρόκειται νὰ ἰδωθοῦμε καί νὰ μιλήσουμε μαζί ἕνα τελευταία φορὰ...

"Ἡ ἐλπίδα ἄρχισε νὰ ἐξαναινεῖται στήν καρδιά μου. Γιατί; Δὲν τὸ ξέρω... Ὡστόσο ἐλπίζω... Κάτι μου λέει πὼς ὁ Λεάνδρος θὰ μου κάμη ἕνα μεγάλο καλό, μέσα ἀπ' τὸν τάφο του. Τὸ γράμμα του στὴ Φλώρα μ' ἄφορᾷ. Αὐτὸ τὸ μαντεύω.

Αὐριο λοιπόν...

Αὐριο ἢ ἡ ἐλπίδα ἢ ἡ καταστροφή.

"Ο,τι θελήσῃ ὁ Θεός.

(Ἄπ' τις σημειώσεις τοῦ Ἀρτέμη)

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ: Ἄπολυτη γαλήνη ἔχει ἀπωθῆ στήν καρδιά μου. Νοιώθω τὴν ἀνακούφισι τῆς γῆς, ὕστερα ἀπὸ τὴν πρικομία...

"Ἡ Φλώρα ἦρθε.

Πόσος ἦταν καταβεβλημένη!

"Ἀλλά καί πόσο ἀλλαγμένη!

Μου μίλησε μ' ἐνδιαφέρον καί καλωσύνη. "Όταν τῆς ἔπε πὼς ἡ ἐπιθυμία μου εἶνε νὰ φύγω καί νὰ ζῆσω κάπου ἀποτραθηγμένος ἀπ' τὴ ζωὴ, μ' ἀπέτοψε, χωρὶς ἄλλο νὰ μου δώση καί καμμιὰ ἐλπίδα.

"Πρέπει νὰ μείνετε ἐδῶ, μου ἔπε. Αὐτὸ εἶνε τὸ καθήκον σας.

"Υποφέρω πολύ, τῆς ἀπάντησα.

"Όλα ἐδῶ μου θυμίζουν τις συμφορὲς τῆς ζωῆς μου. "Αν ἔφυγα, θὰ ξεναύρισκα ἴσως τὴ γαλήνη τῆς ψυχῆς μου.

"Δὲν πρέπει νὰ τὸ κάμετε αὐτό, μὲ συμβούλεψε. Δὲν εἶσαι ἄλλοστε ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους πού ὑποχωροῦν εἰς ἕνα νὰ ἀγωνίζεστε. Θὰ ξεναυθῆτε τὴ γαλήνη πού ἐχάσατε. Μὴν ἀπελπίζεστε...

"Εσकुψα ὀπάκουα τὸ κεφάλι μου

"Θὰ κάμω ὄπως μου λέτε, τῆς ἔπε. Βοηθήστε με ἄλλο νὰ συνέλθω καί νὰ παρηγορηθῆτε. Θέλετε;

"Ναί, εἶμαι πρόθυμη, ἀρκεῖ νὰ μπορῶ.

"Ἐχω νὰ σοῦ ζητήσω μιὰ χάρι, Φλώρα. Θὰ μου κάμης τὴ

χάρι αὐτή;

"Αν μπορῶ, ναί. Μ' ἔδωκε τὴν καρδιά.

"Σ' ευχαριστῶ! Ἦθελα νὰ σε παρακαλέσω νὰ μου ἐπιτρέψῃς νάρχωμαι νὰ σε βλέπω κάθε τόσο...

"Ἡ Φλώρα δὲν ἀπάντησε ἄμεσως.

"Διστάζεις; τὴ ρώτησα συγκινημένος.

Μὲ κούταξε μ' ἀπόφασι στὰ μάτια καί μου ἀπάντησε:

"Όχι, δὲν διστάζω καθόλου. Δὲν μπορῶ νὰ σε ἀρνηθῶ ἕνα τόσο ἄπλο πράγμα. Ἀφοῦ αὐτὸ σας ευχαριστῆ, νάρχεστε συχνὰ σὸ σπίτι.

Τὴν ευχαρίστησα θερμὰ

Ἰὰ λόγια τῆς αὐτὰ ἦταν βάλωσα γιὰ τὴν πληγωμένη μου καρδιά.

Μιλήσαμε ἀρκετὰ ἄκμα.

Δὲν μπούκαμε λόγο γιὰ τὸ γράμμα τοῦ Λεάνδρου. Μὰ εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος πὼς τὸ ἀλλαγὰ τῆς, πὼς ἡ τὴση τῆς καλωσύνης προέρχεται ἀπὸ τὸ γράμμα αὐτό. Ναί Ὁ Λεάνδρος θέλησε πεθαινοῦντας νὰ μου χάμη τὴν εὐτυχία πού δὲν ἐχάρηκα.

Καλὸ μου παιδί!... Ἄς μὲ λυπηθῆ ὁ Θεός κι' ἄς πραγματοποιήσω τὸν πόθο μας...

(Ἄπ' τὸ Ἡμερολόγιο τῆς Φλώρας Μπριλλάντη)

ΜΕΤΑ ΕΝΑ ΜΗΝΑ: Πὼς ἀλλάζουν τὰ πράγματα, Θεέ μου! Ἐρτασα νὰ μὴ γνωρίζω πειὰ τὸν ἑαυτό μου. Εἶνε πεπρωμένο φαίνεται, εἶνε γραμμένο στὰ ἀνεύχιστα βιβλία τῆς Μοίρας, νὰ πραγματοποιηθῆ ἡ εὐχὴ τοῦ Λεάνδρου.

Ὁ Ἀρτέμης ἔρχεται συχνὰ. Εἶνε κι' αὐτὸς πολὺ διαφορετικὸς ἀπὸ ἄλλοτε. Κάθεται καί μιλεῖ μαζί μου μὲ καλωσύνη. Πρικοσπαθῶ, μὲ κάθε τρόπο νὰ μ' ευχαριστῆ.

Προχθὲς ἐπήγαμε μαζί σὸ νεκροταφεῖο καί στολισάμε μὲ ἄνθη τὸν τάφο τοῦ Λεάνδρου. Ἐκλάμαμε πάνω ἀπ' τὸ χῶμα πού τὸν σκεπάζει πιανομένη ἀπὸ τὸ χέρι, ἐνωμένοι στὸν πόνο.

Ναί, ὁ Ἀρτέμης δὲν μου εἶνε πειὰ ἀντιπαθῆς. Μὰς ἐνώνει ἡ ἴδια λύπη.

Ποῦ θὰ καταλήξῃ αὐτό;

Δὲν ξέρω, δὲν θέλω νὰ τὸ σκεφτῶ.

Ἄς γίνῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ!...

"Υστερα ἀπὸ τόσες μπόρες, νοιώθω τὴν ἀνάγκη νὰ στηριχθῶ κάπου. Δὲν μπορεῖ νὰ πῶ κανεῖς κόντρα στὴ Μοῖρα του, δ... Χι...

(Ἄπ' τις σημειώσεις τοῦ Ἀρτέμη)

"Ἄς εἶνε εὐλογημένο τ' ὄνομά σου, Κυριε! Μὲ λυπηθῆκες καί μὲ συγχώρησες. Μου στέλνεις τὴν εὐτυχία πού τόσο τὴν ἐπόθησα! Τ' ὄνειρο μου θὰ πραγματοποιηθῆ, τὸ μαντεύω καλά. Ἡ Φλώρα εἶνε δική μου αὐτὴ τὴ φορὰ, ἐντελῶς δική μου καί γιὰ πάντα...

"Ἐτσι εἶνε... Ἐπρεπε νὰ θυσιάσῃ τὸ παιδί μου γιὰ νὰ ξεναυθῶ τὴν εὐτυχία μου

Λεάνδρε, φτωχὸ μου παιδί, ἄς εἶνε ελαφρὸ τὸ χῶμα πού σε σκεπάζει!...

ΜΕΤΑ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΕΣ: Εἶμαι ὁ εὐτυχέστερος τῶν ἀνθρώπων. Ἡ λατρευτὴ μου Φλώρα ξεναυθῆσε κοντὰ μου. Θεέ μου. Θεέ μου, σ' ευχαριστῶ!...

Χθὲς πήγαμε ἄνθη στὸν τάφο τοῦ Λεάνδρου. Πολλὰ ἄνθη... Κυριε, ἀνάπαυ: τὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ μου!...

ΤΕΛΟΣ

